

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IX. De rebus Meletii Aegyptii, ex cuius nomine dicti sunt Meletiani schismatici, qui ad hunc usque diem perdurant, & Synodica de illo epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

τὸ ἴδιον ὅτι ἐκείνῳ, αἰπῶν) διότι ἔξ α-
 γραφῶν μετ' ἰσοπέρας νομιμῶν λέξεων κα-
 τεκρίθησαν ἀντιμνηστικῶς ἐν κοπείας ἀρεγ-
 ντες, ἐλάλησαν ἀληθῶς διὰ τῆς ④ ἢ Ἐπισκο-
 ποι, ἐχ' αὐτοῖς ἀρεγνίτες τὰς λέξεις, ἀλλ' ἐν
 τῷ πάλαιον ἔχοντες τὴν μαρτυρίαν, ἔως ἔ-
 γραψαν. Ἐπισκοποὶ γὰρ ἦσαν δευκαίοι, πρὸ
 ἐτῶν ἑξῆς πρὸ ἐκείνων πεντάκοντα, τῆς τε μεγά-
 λης ἐρώμης ἐτῆς ἡμετέρας πόλεως, οἵητιά-
 σαντο οὐδὲ ποίημα λέγοντας τὸν ἴον, καὶ μὴ ὁ-
 μοῦσιον τὸ πατρὶ. καὶ τὸ ἐγνώσκον δισέ-
 βη ⑥ ὁ γρόμυρ ⑥ Ἐπισκοποὶ ⑥ τ' καυσαρείας,
 πρῶτον ἐν μὴν σιωπῆσαν τῇ δευτερῇ αἰρέσει
 ἕσπερον ἢ ἰσογράφας τῇ ἐν νικαίᾳ συνόδῳ,
 ἔγραψε καὶ τοῖς ἰδοῖς διαβεβαρημένῳ, ὅτι καὶ
 τῶν παλαιῶν πᾶσι λόγοις καὶ Ἐπιφανείας Ἐπι-
 σκόπας ἐ συζητοῦσιν ἀρεγνεν. Ἐπὶ τ' τῶ
 πατρὸς ἐτῆ ἢ θεοτή ⑥, τὰ ἔξ ὁμοσίου χρη-
 σαμύρας ὀνόματι. ἔτοι μὴν ἐν κατὰ κρύψαν-
 τες τὴν νόσον, ἔδρασαν γὰρ τῶν Ἐπισκόπων τὸ
 πλῆθ ⑥, τοῖς ἐκτεθεῖσι σιωπῆσαν, τὴν παρ-
 φηλικὴν κατήγορίαν ἐπισπασάμενοι. βοᾷ γὰρ
 πρὸς αὐτοὺς ὁ τῶν ὀλων θεός, ὁ λαός ἐστὶ τοῖς
 χεῖλεσί με πῦμα, ἢ ἢ καρδία αὐτῶν πόρρω
 ἀπέχεται ἀπ' ἐμοῦ. θεωνᾶς ἢ καὶ σεκῆνδ ⑥, τὸ
 δράσαι μὴ βεληθέντες, πρὸς τῶν ὀλων συμ-
 φώνως ἀπεχηρῆθησαν, ὡς τὴν δευτέρω βλασ-
 φημίαν τῆς εὐαγγελικῆς παρθευθῆναι δι-
 δασκαλίας. αὐτῆς ἢ συνελθόντες εἰς τὸ συνέ-
 δριον, πρὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας νό-
 μους ἔγραψαν εἴκοσι.

A illud, fuit tempus cum non esset, da-
 mnatos se queruntur ex verbis non
 scriptis, pie tamen intellectis. Etenim
 ipsi quidem velut in stercore repertis
 vocibus, vere de terra locuti sunt. Epi-
 scopi vero non ex se ipsis voces com-
 menti, sed patrum habentes testimo-
 nia, ita scripserunt. Prisci enim Episco-
 pi qui ante annos fere centum ac vigin-
 ti, tum in magna urbe Roma, tum in
 nostra civitate sederunt, eos qui Filium
 Dei facturam esse dicerent, non autem
 Patri consubstantialem, reprehende-
 runt. Nec hujus rei ignarus fuit Eulebi-
 us Episcopus Casariensis: qui prius qui-
 dem Arianae opinioni adhaeserat,
 postea vero Nicænae Synodo subscrip-
 sit. Scripsit enim ad cives suos his ver-
 bis; Reperimus, inquit, quosdam ex
 antiquis disertos & illustres Episcopos
 ac scriptores, in explicanda Patris ac Fi-
 lii Deitate, consubstantialis vocabulo
 usos esse. Haecenus Athanasius. Isti
 ergo morbum animi sui occultantes:
 Episcoporum enim multitudinē refo-
 midabant: expositioni Synodi consen-
 serunt, prophetica objurgationem
 in semetipsos attrahentes. Clamat e-
 nim ad illos hujus universi conditor
 Deus: Populus hic labiis me honorat,
 cor autem eorum longe est a me.
 Theonas autem & Secundus, cum id
 facere abnuerent, ab omnibus uno
 consensu excommunicati sunt, utpote
 qui Arii impietatem Evangelicæ do-
 ctrinæ anteposuisent. Posthæc Episco-
 pi rursus in unum convenientes, de Ec-
 clesiæ disciplina viginti leges conscri-
 psere.

Κεφ. θ.

Τὰ κατὰ μελίτιον πᾶν ἀγ' ὄπισθεν, ἐξ ἡ μελιτιανῶν χριστιανῶν
 μέχρι τῆ παρόντος ⑥ δέξιμηναι καὶ συνόδου περὶ
 τούτου ἐπιστολή.

Ἐπειδὴ ἢ καὶ μελίτιον ⑥ τ' ἐπισκοπικῆς χρο-
 τονίας ἢ ἐξωμῶν ⑥, ἐπὸ πολλῶν τ' ἀρεγν
 μανίας, εἴτα ἐπὶ ἰσοι πρὸς ἀνομιαις διελεχθεῖς,
 ὑπὸ ἔξ ὀλοῦ τ' πέτρης ἢ τ' ἀλεξανδρέων ἐπισκό-
 πων, ὡς καὶ τῶ μαρτυρίαν τῶν σέφανον ἀνεδῆσατο,
 καθηρέθη μὴν, ἐκ ἐσεξέξῃ τὴν τ' κατὰ ἀρεγνέως
 ψήφον, τὴν τε θεοαῖδα καὶ τὴν πελαγῆσαν
 αὐτοῦτον θορύβου καὶ ζάλης ἐνεπίμπλη, τυραν-
 νίδι καὶ τ' ἀλεξανδρέων χρώμετος παρθευθῆναι,
 ἔγραψαν πρὸς τὴν ἀλεξανδρέων ἐκκλησίαν

CAP. IX.

De rebus Meletii Aegyptii ex cuius nomina
 dicti sunt Meletiani Schismatici, qui ad
 hunc usque diem perdurant: & Synodica de
 illo epistola.

ET quoniam Meletius, qui non mul-
 to ante exortam Arii velaniam Epi-
 scopus fuerat ordinatus, postea vero
 quorundam criminum convictus, à Pe-
 tro sanctissimo Alexandrinorum Episco-
 po & martyre depositus quidem fuerat,
 sed tamen de positionis sententiæ mini-
 me acquieverat, & Thebaidem ac vici-
 nam Aegyptum tumultu ac perturba-
 tionibus implebat adversus Alexandri-
 num Primatum tyrannidem exercens,
 litteras ad Alexandrinam Ecclesiam scri-

plerunt, de his quæ contra novatorem A istū decreverant. Sunt autē hujusmodi.

Epistola Synodica.

Sanctæ & magnæ per Dei gratiam Alexandrinorum Ecclesiæ, & dilectis fratribus per Ægyptum, Libyam ac Pentapolim constitutis, Episcopi qui Nicææ congregati magnum & sanctum Concilium celebrarunt, in Domino salutem.

Quandoquidem Deo optimo maximo, eique charissimo Principe Constantino nos ex diversis civitatibus ac provinciis congregante, sacra & magna Synodus Nicææ celebrata est, proflus necessarium duximus ab universo facto concilio etiam ad vos litteras mitti, ex quibus intelligere possitis quamnam proposita atque examinata, quamnam item decreta ac stabilita sint. Primum igitur habita est questio coram piissimo Principe Constantino de impietate ac perversitate Arii & sociorum ejus. Cunctisque suffragantibus, placuit, ut impia ejus opinio anathemate damnaretur, verbaque ac nomina blasphemiarum plena quibus utebatur, dicens filium Deum ortum ex nihilo, & fuisse aliquando tempus cum non esset, & pro arbitrii libertate eum vitii ac virtutis capacem esse: & creaturam illum vocans atque facturam. Hæc omnia anathemate damnavit sanctissima Synodus, opinionis hujus impietatem atque amentiam, & verba blasphemiarum plena, ne audire quidem patienter sustinens. Et ea quidem quæ adversus illum gesta sunt, vel comperistis jam, vel brevi comperturi estis, ne nos insultare videamur homini, qui scelus sui dignam mercedem recepit. Tantam vero vim habuit ejus impietas, ut Theonam Marmaricæ & Secundum Ptolemaidis Episcopum, secum in exitium pertraxerit. Nam & in istos eadem quæ in illum lata sententia est. Sed quoniam Omnipotentis Dei gratia, pravitate quidem illius opinionis & impietate atque blasphemia, & iis hominibus qui in populo antehac pacato turbas ac dissidia concitaverant, vos jam liberavit; Meletii vero & eorum qui ab illo ordinati sunt, adhuc reliqua erat contumacia: De his etiam quid statuerit Synodus, vobis significamus fratres charissimi. Placuit igitur, clementius erga Meletium agente Synodo: Summo enim jure nullam veniam merebatur: ut is in civitate sua maneat, nec ullam habeat aut

ἀπειλὴ τῆς τέτης νεώτεροῦς ἐνομοθέτησαν, ἔστι τὰ ἅτα.

Συνοδικαὶ Ἐπιστολαί.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ, χαρίετι θεῶ, ἀλεξάνδρου ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς ἐν τῇ αἰγυπτῷ καὶ λιβύῳ καὶ πεντάπολιν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, οἱ ἐν νικαίᾳ συναχθέντες καὶ τῷ μεγάλῳ καὶ ἀγίῳ σύνοδον συγκατηήσαντες ἐπισκοποὶ, ἐν κλειῷ χαίρειν.

Ἐπεὶ δὴ τὸ θεῶ χάρις καὶ θεοφιλεσάτε βασιλεὺς κωνσταντῖνος συναγαγόντι ἡμᾶς ἐν διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων, ἡ μεγάλη καὶ ἀγία σύνοδος ἐν νικαίᾳ συνακροήθη, ἐξ ἀπάσης τῆς ἐραῆς συνόδου, ἀναγκαῖον ἐφάνη καὶ πρὸς ἡμᾶς διδοῦσαι γράμματα, ἵνα εἰδέναι ἔχομεν, τίνα μὴ ἐκινήθη καὶ ἐξήλασθη, τίνα δὲ δόξῃ καὶ ἐκρεθύνθη. πρῶτον μὴν ἐξήλασθη, τὰ ἐν τῇ ἀσέβειᾳ καὶ τῇ ᾤσει ἀρεῖε, ἐπὶ τῷ θεοφιλεσάτε ἡμῶν βασιλεὺς κωνσταντῖνος. καὶ παμψηφείᾳ δόξαν ἀναθεμάτιον ἀπὸ τῶν ἀσέβων αὐτῶ δόξαν, καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ νοήματα. αὐτῶ τὰ βλάσφημα, οἱ ἐκ χρηστοῦ βλασφημῶν, τὸν ὕοντα θεῶ λέγων ἐκ σκόνων εἶναι, καὶ πρὶν γεννηθῆναι μὴ εἶναι, καὶ εἶναι πρὸ ὅτε σκῶν, καὶ ἀνεξιστότη κακίας καὶ δρεῖπῆς δεικνὸν εἶναι τὸν ὕοντα θεῶ. ταῦτα πάντα ἀνεθεμάτισεν ἡ ἀγία σύνοδος, ἔδδ ὅσον ἀκῶσαι τῆς ἀσέβειας δόξης καὶ τῆς διανοίας καὶ τῶν βλασφημῶν ῥημάτων ἀναχομένῃ. καὶ τὰ μὴ καὶ ἐκείνο οἱς τέλει τεύχησεν, ἡ ἀκλήροια τε ἡ ἀκῶσα δόξα, ἵνα μὴ δόξωμεν ἐπεμβαίνειν ἀνδρὶ δι' οἰκείαν ἀμαρτίαν ἀξία τὰ ἐπίχειρα κομισαμένῳ. τοσῶτον δὲ ἴαυσεν ἡ αὐτῶ ἀσέβεια, ὡς καὶ ᾤσει ἀπολαύσαι θεωνῶν τὸν δὸν μαρμαρικῆς, καὶ σεκῆνδον τὸν δὸν πτολεμαϊδῶ. τῶν γὰρ αὐτῶν καὶ κείνοι τεύχησασιν. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἡ θεῶ χάρις, τὸ μὴ κακοδόξιας ἐκείνης καὶ τῆς βλασφημίας, καὶ τῶν πρὸσώπων τῶν τολμησάντων διάσασιν καὶ διαίρεσιν ποιῆσαι ἀδελφῶν εἰρηνευομένη ἀνωθεν λαῶ, ἡλευθέρωσε τὴν αἰγυπτῷ ἐλείπετο ἡ καὶ τὴν ᾤσει ἀπολαύσαι μελέτιον καὶ τῶν ᾤσει ἀνεθεμάτισαν τὸν δὸν ἀδελφῶν, καὶ τὰ ἀπειλῆς δόξαν ἀπὸ τῆς συνόδου, ἐμφανίως ὁμῶν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς. ἔδδ ὅξε μὴ ἐν μελέτιον. φιλανθρωπότερον κινήσει τὸ ἀγίας συνόδου καὶ τὸν ἀκλήροια λόγον, ἔδδ μιᾶς συγνώμης ἀξίῳ. μῆν

ἐν τῇ πόλει αὐτῆς, ἵνα μηδεμίαν ἐξουσίαν ἔχῃ
 μήτε παρεχέμεθα, μήτε παρελάβῃ, μήτε
 ἐν χώρῃ ἢ πόλει τῆς Φινίκου ταύτης τῆς πα-
 ρουσίας ἐνεκεν, ψιλὸν ἢ τὸ ὄνομα τῆς τιμῆς κε-
 κτῆσθαι. Ἐδὲ ἢ ὑπὸ αὐτῆς καταστάσας, μυσ-
 κώερα χρεσθονία βεβαιωθέντας, κοινωνηθῆ-
 ναι ἅπασιν, ἐφ' ὧς ἔχῃ, μὴν αὐτῶν τῶν
 πικρῶν καὶ λυγρῶν δούλων ἢ ἐναὶ ἐξάπαντος
 ἰσθμῶν ἐκάστη παροικία καὶ ἐκκλησία ἐξέταξομέ-
 νων, ὑπὸ τὸν σιμωτάρον ἐσυλλεγεσθῶν ἡμῶν
 ἀλέξανδρον παρεχέμεθα ἡμῶν ὡς τῆτοις
 μὴν μηδεμίαν ἐξουσίαν ἐναὶ ἴσως ἀρεσκομένους
 αὐτοῖς παρεχέμεθα, ἢ ὑποβαλλῆν ὄνομα, ἢ ὁ-
 λως ποιῆν ἢ χωρὶς τῆς γνώμης τῶν τῆς κα-
 τοικίας καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπων τῶν
 ὑπὸ ἀλέξανδρον. τὰς ἢ χάριτι θεῶ ἵνα διχαῖς
 ὑμετέρας ἐν μηδενὶ ἁρισμαλὶ δὲ βεβαίως, ἀλλ'
 ἀκλιδωτῶς ἐν τῇ κατ' οὐλικῇ καὶ ἀποστολικῇ
 ἐκκλησίᾳ ὄντας, ἐξουσίαν ἔχῃ καὶ παρεχέμε-
 θα, καὶ ὄνομα ἅπασιν τῶν ἀξίων ἑκκλησιῶν, καὶ
 ὁλως πάντα ποιῆν ἢ νόμον καὶ θεσμὸν τῶν ἐκ-
 κλησιαστικῶν. εἰ δέ τινα πῶς συμβαίῃ ἀναπαύ-
 σασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῶν καὶ τῶν σωμα-
 ναβαίνῃ ἐν τῇ τιμῇ τῆς τετελεσθῆναι, τὰς
 ἀρὶ παρεχέμεθα, μόνον εἰ ἀξιοφαίνοντες
 καὶ ὁλασ ἀρετῶ, συνεπιψηφίζοντες αὐτοῖς ἐ-
 πὶ τῆς παρεχέμεθα, ἢ τῆς κατ' οὐλικῆς ἀλέξαν-
 δρείας ἐπισκόπου. τῆτοι ἢ μὴν ἀλλοῖς ἀπασιν
 συνεχωρηθῆν ἐπὶ τῆς μελέτης προσώπων, ἐκ-
 πταῦτα ἐδοξε, διὰ τὴν ἀνάγκην αὐτῶν ἀταξί-
 αν, καὶ διὰ τὸ πρὸς χάρον καὶ προπέτες τῆς γνώμης
 ἵνα μηδεμία ἐξουσία αὐτῶν αὐτῶν ἀταξί-
 ας ποιῆσαι. ταῦτα ἐστὶ τὰ ἐξάρτα καὶ διαφέ-
 ροντα αὐτῶν, ἐτὶ ἀνωτάτη ἐκκλησία ἀλέξ-
 ανδρείων. εἰ δέ τι ἄλλο ἐκανονίσθη, ἢ ἐδοξμά-
 δη, συμπάρῳ ἢ ἢ κρείε καὶ τιμωτάτε συλ-
 λεγεσθῶν καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ἀλέξανδρος, αὐτοῖς
 παρῶν ἀκριβέστερον ἀνοίσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀτε δὲ
 ἐκείνῳ καὶ κοινῶς τῶν γεγενημένων τυχε-
 νων διαγγελίσομεθα ἢ ὑμᾶς ἐπεὶ τῆς συμ-
 φωνίας τῆς ἀγαθῆς ἡμῶν πάχα, ὅτι ταῖς ὑ-
 μετέρας διχαῖς καὶ ὁρῶνται ἐπὶ τὸ μέρος,
 ὡς ἐπάλλας τὰς τῆς ἐνάας ἀδελφῶν, τὰς τῆς πρὸ-
 τερον μὴ ποιεῖν ἀσύνφωνα ῥωμαίοις καὶ
 ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐξ ἁγίας φυλάττει τὸ
 πάχα, ἐκ τῆς δὲ βεβαίως ὑμῶν ἀγῆν χαίροντες

manus imponendi, aut eligendi, pote-
 statem; nec hujus rei causâ aut in vico
 aut in urbe ulla compareat, sed nudum
 honoris sui nomen retineat. Si vero qui
 ab ipso constituti sunt, sanctiore ordi-
 natione confirmati, ad communio-
 nem admittantur ea lege, ut honorem
 quidem ac ministerium suum retine-
 ant: secundo tamen semper loco sint ab
 iis omnibus, qui in unaquaque par-
 ticia & Ecclesia versantur, à charissimo col-
 lega nostro Alexandro prius ordinati.
 Adeo ut his quidem nulla facultas sup-
 petat, quos visum fuerit eligendi, aut
 nomen cujuscumque suggerendi, aut o-
 mnino quidquam gerendi sine consen-
 su Episcopi Catholice Ecclesie qui A-
 lexandro subjectus est. Illi vero qui
 Dei juvante gratia vestrisque precatio-
 nibus, nullo unquam in schismate de-
 prehensi sunt, sed in Catholica & Apo-
 stolica Ecclesia absque labe ulla perse-
 verant, potestatem habeant eligendi, &
 proponendi nomina eorum qui in cle-
 rum eligi meruerint; cuncta denique
 peragendi juxta legem & sanctionem
 Ecclesie. Quod si quempiam eorum
 qui in Ecclesia censentur, diem suum
 obire contigerit; tum in defuncti locum
 atque honorem provehantur, ii qui nu-
 per adsciti sunt, modo digni videantur,
 & modo populus eos eligat, suffragan-
 te nihilominus plebisque judicium
 confirmante, Alexandrinæ urbis Epi-
 scopo. Et aliis quidem omnibus id
 concessum est. De Meletio vero ob pri-
 stinam ejus contumaciam, & ob teme-
 rarium ac præceps hominis ingeni-
 um, aliter placuit decernere, ne pote-
 stas auctoritasque ulla tribuatur homi-
 ni, qui easdem rursus turbas excitare
 possit. Atque hæc sunt quæ ad Ægy-
 ptum, & ad sanctissimam Alexandri-
 norum Ecclesiam privatim pertinent.
 Si quid autem præterea, præsentem Do-
 mino & charissimo collega ac fratre no-
 stro Alexandro, sanctum ac definitum
 est; id ipse vobis accuratius referet,
 quippe qui gestorum auctor ac parti-
 ceptus existat. Nuntiamus præterea vo-
 bis de concordia sanctissimi Paschæ;
 hoc etiam negotium, precibus vestris
 adjuvantibus, feliciter confectum fuisse,
 cunctosque qui in Oriente sunt fra-
 tres, qui antea cum Romanis & vobis-
 cum, & cum omnibus jam inde ab ul-
 tima antiquitate Pascha observantibus
 minime consentiebant; deinceps vo-
 bificum esse celebraturos. Vos ergo

lati atque hilares ob felicem rerum eventum, & ob communem omnium pacem atque concordiam, & quod hæresis omnis penitus excisa est, majore cum honore ac benevolentia collegam nostrum vestrumque Episcopum Alexandrum excipite; qui & sua præsentia maximam nobis attulit voluptatem, & in tam provecta ætate plurimum laboris sustinuit, ut pax inter vos restitueretur. Orate etiam pro nobis omnibus, ut quæ recte constituta sunt, firma permaneant per Dominum nostrum Jesum Christum; facta ut credimus juxta beneplacitum Dei Patris in sancto Spiritu, cui gloria in cuncta secula, Amen.

Trinitas consubstantialis & æterna.

Ac Divinus quidem ille Antistitum cœtus hanc Meletii morbo medicinam adhibuit. Manserunt tamen in hunc usque diem reliquæ quædam illius vesaniæ. Suntque adhuc illis in locis quædam Sodalitia Monachorum, qui & sanam fidei doctrinam minime amplectuntur, & in vivendi ratione novis quibusdam studiis atque institutis utuntur; quæ cum Samaritanorum ac Judæorū stupore consentiunt. Scripsit etiam Maximus Imperator ad Episcopos qui ad Concilium venire non potuerant, de rebus in eo gestis certiores eos faciens. Quam quidem epistolam huic historia inserere, operæ pretium duxi, utpote qui pium ac Deo dicatum Imperatoris animum perspicue demonstraret.

CAP. X.

Epistola Imp. Constantini ad Episcopos, qui Synodon non interfuerant, de his qua decreta erant in Concilio.

Constantinus Augustus Ecclesiis.

CUM ex prospero Reipublicæ statu compertum haberem, quanta tuisset erga nos Omnipotentis Dei benignitas; in hoc præcipue mihi elaborandum esse existimavi, ut à sanctissimis Ecclesiæ catholicæ populis una fides, sincera charitas, & consona erga Omnipotentem Deo religio servaretur. Sed quoniam fieri non poterat, ut ea res firme ac stabiliter constitueretur, nisi omnibus Episcopis, vel certe plurimis eorum in unum congregatis, singula quæ ad sacratissimam religionem pertinent, disceptata prius fuissent: hanc ob causam coactis quam fieri potuit, plurimis Sacerdotibus, me

Α ἔν τῃ τοῖς κατ' ὄρωμασι, καὶ ἐπὶ τῇ κοινῇ εἰρήνῃ καὶ συμφωνίᾳ, καὶ ἐπὶ τὰ πάσα ἀίρεσιν ἐκκοπῆναι, ἀποδέξασθε μὲν μείζονα τιμῆς ἑπλείονα ἀγάπης τὸν συλλήθεργον ἡμῶν, ἐπίσκοπον Ἰὺμῆν ἀλέξανδρον, τὸν δι' Ἐφραίμῃ ἡμᾶς τῇ παρυσίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ ἑσῆτον πόνον ὑποστάσας, ὑπερτὸ εἰρηνοῦσαι τὰ παρ' ὑμῶν. ὁχεθε δὲ καὶ ὑπερὶ ἡμῶν ἀπάντα, ἵνα τὰ καλῶς ἐχθρὸν δόξατα, βέβαια ἰσχύοι διὰ τῆς κρείε ἡμῶν ἰσοῦ χειρῶν, καὶ δι' ὁδοίαν γενηθῆναι, ὡς γε πεπεύκαμεν, τὸ θεῶν καὶ πατρῶν ἐν πνεύματι ἀγίῳ ὡς ἡ δόξα εἰς εἶδος αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Β Ἡ τελευτῆς ὁμοῦ καὶ αἰδίου. Ὁ μὴν δὲ θεῶν ἐκείνων τῶν δευτέρων ὁμιλος, ταύτῃ τῇ νόσῳ μελέει τῷ θεράπειαν προσήνεγκε. μεμῆρκε δὲ ὁμοῦ μέχρι καὶ τήμερον, τῆς ἐκείνης παρρησίας τὰ λείψανα. καὶ εἰσὶν ἐν ἐκείνοις γε τοῖς χωρίοις μοναχῶν τινα συστήματα, ἕτε τοῖς ὑγίαινοι περὶ ὁδοίαν δόγμασι, καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κενόις τισὶν ἑθνηδύμασι κεχρηθῆναι, τῇ σαμαρῆτῶν καὶ ἰσδαίων φρενολαβείᾳ συμβαίνουσι. ἐπέσειλε δὲ καὶ βασιλεὺς ὁ μέγας, εἶδος ἀφικεῖσθαι μὴ δυναθῆναι τῶν ἑθνηκόπων τὰ πεπεύκαμεν διδάσκων καὶ προὔργων νεόμικα καὶ ταύτῃ ἐνθεῖναι τῇ συγγραφῇ τῷ ἐπιστολῶν, τῆς τῶν γεγραφότος ψυχῆς τὸ θεοφιλεῖς σαφῶς ἐνδιδάσκουσαν.

Κεφ. ι.

Ἐπιστολὴ τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ πρὸς τὸς ἀπολειφθέντας ἐπισκόπους, περὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τυποθέντων.

Κωνσταντίνος σεβαστὸς ταῖς ἐκκλησίαις.

Πεῖραν λαβὼν ἐκ τῶν κοινῶν διπραξίας, πόση τὸ θεῶν δύναμειος πέφυκε χάρις, τὸν πᾶσιν ἐκείνων ἐκεῖνα εἶναι μοι προσήκειν σκοπὸν, ὅπως πᾶσι τοῖς μακαρωτάτοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πληθεσι, πῆσι μία καὶ εὐληκρῆς ἀγάπη, ὁμογνώμων τὸ πᾶσι τὸν παγκρατῆ θεὸν εὐσεβῆσαι τηρῆ. ἀλλ' ἐπεδὴ τὸ ἐτέρως εἶχ' ὅσον τῶν ἀκλινη καὶ βεβαίαν τάξιν λαβεῖν, εἰ μὴ εἰς ταῦτον πάντων ὁμοῦ, ἢ τῶν γένων πλῆθον ἐπισκόπων σωελθόντων, ἐκάσθ' ἑπὶ προσηκόων τῇ ἀγλαίᾳ θρησκείᾳ διακρίσις γήμοιο. τέτα ἐνεκεν πλείων ὅσων σωμαθεγι-

δέν-